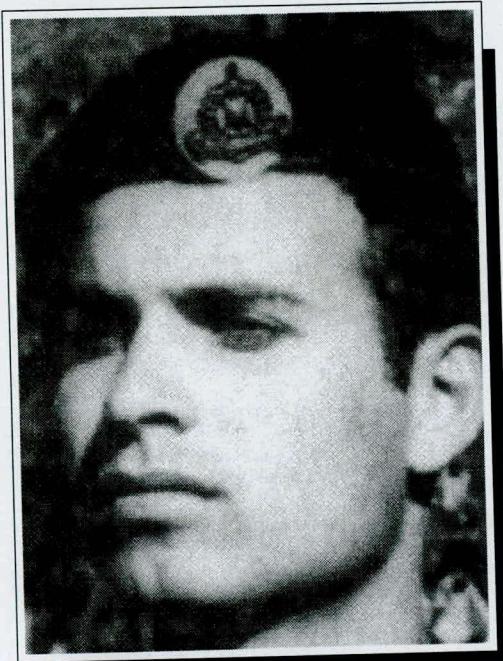

מ.א. 2352724

סרן חלפון חביב אבי ז"ל

סרן חלפון חביב ז"ל
בן 25 נפלו

בן ציונה ומשה

נולד בחדרה

ב-כ"ז באדר א' תש"ט, 7/3/1959

התגייס ב-אוגוסט 1977

נפל בעת שירותו

ב-ח' באדר ב' תשמ"ד, 11/3/1984

שירות בחיל החימוש

יחידה: גדור קרן

מקום נפילה: גליל

באזור: הגליל

נקבר בחדרה

הותיר רעה, הורים, שני אחים ואחות

קורות חיים

חביב, בן ציונה ומשה, נולד ביום כ"ז באדר א' תש"ט (7.3.1959) בחדרה. הוא למד בבית הספר הייסודי "אחד העם" בחדרה, והמשיך את לימודיו בבית הספר "אורט" בננתניה, במגמת מכניתה עדינה. בתקופת לימודיו היה חבר תנועת הצופים והיה בה מדריך. הוא גם שיחק כדורגל בקבוצת מכבי חדרה.

באוגוסט 1977 התגייס לצה"ל, עבר קורס טירונות והחל לשירות בחיל החימוש. באפריל 1978 עלה לדרגת רב"ט, ובסוף אותה שנה עלה לדרגת סמל. בראשית 1980 עבר קורס קציני חימוש, נתמנה למ"מ ועלה היישר לדרגת סגן. באוגוסט התחיל לשירות בצבא הקבע.

עם פרוץ מלחמת שלום הגליל עלה עם יחידתו לבנון, ובשירותו כקצין חימוש גילה אומץ לב ותושייה רבה. חוות הדעת של מפקדיו עליו היו: "אבי הוא קצין מקצועי, מסור ונאמן, משקיע עבודה טובת ויעילה... הוא קצין טוב מאוד, מקצועי, מתפרק ביעילות במצב לחץ, ויש לקדמו... בעל רמה אישית גבוהה, מלא יוזמה, בעל כושר אילתור". אבי הכיר היטב את כל חייליו ואת בעיותיהם האישיות והשתדל לעזור לנזקק. בינואר 1983 עבר קורס כושר קרבי ועלה לדרגת סרן. הוא התמנה לקצין חימוש חטיבתי. בקייז אותה שנה התחתן ובנה את ביתו בחדרה.

ביום ז' באדר תשמ"ד (11.3.1984), בשובו לבסיסו מחופשה בביתו, נקלע לתאונת דרכים קטלנית ליד הכפר מג'אר בגליל. המכונית בה נרגה התנגשה במכונית שבאה מולו ואבי נהרג. בן 25 היה במוותו.

הוא הובא למנוחות בבית הקברות הצבאי בחדרה. השair אחיו רעה, הורים, שני אחים ואחות. חבריו הוציאו חוברת לזכרו.

חביב אבי חלפון

חביב נולד בחדרה. למד בבייה"ס הממלכתי "אחד העם" והמשך את לימודיו התיכוניים ב"אורט" נתניה, בוגר בוגמת מכנית עדינה.

ב-7.8.1977, התגייס לצה"ל, סיים קורס חימוש ושובץ לגוד 82 בחטיבת 7. בפברואר 1980 סיים קורס קציני חימוש והחל תפקידו בגוד 411.

במלחמת של"ג שימש קצין חימוש בגוד 411. בפברואר 1983 התמנה סגן קצין חימוש חטיבתי בחטיבת 7. בז' באדר ב' תשמ"ד (16.3.1984) נקרא לחזור ליחידתו. בדרךו ליחידה - בשעות הערב - נקלע לתאונת דרכים קטלנית בכיביש עמי עד ומצא בה את מותו. השאיר אחריו אשה, אותה נשא כמחזית השנה לפני מותו הטרגי.

חביב אבי חלפון

ל ד מו ת ו

שמו וחוותו בטעו, למעשה, את אישיותו - חביב היה לכל.
היתה בה, בחזות פניו, אוירת טוב לב, שהתמזגה בחיווכו
הלבבי. אצילות הנפש שהיתה בו הובילו אותו לייצור יחס
אנוש קרובים, לאהבת הבריות.
בשירותו הצבאי גילה חביב אומץ לב וכושר מנהיגות גבוהה.
גם במצבים קשים - אליהם נקלע יחד עם חייליו - לא איבד
את בטחונו העצמי. ידע להנהיג את פיקודיו ולהובילם בשלום
במצוקות הקרב. במלחמה לבנון, בתוך הפוגות - בין קרב לקרב
- לא שכח לכתוב לבני המשפחה, וידע למסור גם בלבותיהם
בטחון ורגיעה.

תאריך : י' סיון תשנ"ט
1999 מאי 25

לכבוד
רס"ן רונן אופק
מג'ד 411

תודה מיום אחד

ביום – 24.5.99, הגיענו לגודזך, במסגרת יום-מיוחד שהוקדש למשפחות הנופלים.

دلות המילים מלהכיל את עוצמת הרגשות, אשר חשו ביום זה.

רצינו לומר תודה מיוחדת:
• אירוח מושלם – טויל מהנה,لوح זמינים מסודר ומאורגן.

• חדר הנצחה מכובד, אשר חשו בו כבביתנו שלנו, אשר ניכר כי הושקעו מאמץ,
והאהבה בהכנותו.

• המשרד של ק. חייםosh, בו אבי העבר את שעותיו הפוט ובו נתן ביטוי לאהבתו
הרבה לתפקיד שמילא ולאנשים המיעודים שהיו איתו.

התמונה התלויה כאילו מביטה ואומרת: **לא נשכחתי**. השולחן עליו כתוב,
הכיסא בו ישב.
קצתן החימוש שקיבל אותנו בהבנה ותשומת לב, יבורך.

• הנגד מוטי אווזיון אשר ליווה אותנו מרגע היענו, דאג לחתת לנו תשומת – לב,
ותחושת שייכות, למקום.
זכיתם באדם מופלא, אשר שומר בקנאות על קשר הדוק, בין הגודז למשפחהנו
בימי זכרון, באזכור, וביום יום, מאז נפלותו של אבי.

• בן – לולו וס"ר הגודז אשר דאג להקים את האנדרטה ושתל סביבת את הגן
הפורח הייפה הנראית למרחוק, אשר דואג להגיע לכל המפגשים אותם אנו

מקיימים. החוט המקשר בין העבר – החיילים ששירתו עם אבי, ההווה – חיילי הגזוד והמפקדים של היום, איתנו – המשפחה.

- לכל החיילים היקרים שעמלו וטרחו ביום זה.

תבורכו על העשיה, האהבה ותשומת הלב, אשר אתם מקדישים ומעניקים לנו מאו נפילתו של היקר לנו מכל אבי [חביב] חלפון ז"ל.

הקשר עימכם נותן לנו את החושן הפנימי, הכח להמשיך הלהה.

אנו מאחלים לכם, שלום ואחווה.

ב ה ר כ ה

משפחה חלפון

רחוב הרברט סמואל ד/19/100
חדרה.

העתק:

רב אלוף שאול מופז – הקרייה ת"א.

אלוף משנה יורם אורון

מפקד האגד

ד.צ. 02895

צ.ה.ל.

נגד מוטי אוחיון – גודוד 411

רס"ר בן לולו – גודוד 411

14.3.00

לאבי שלנו!!

ביום של אביב, אנו לבקרך באים, לשאת מס' מילים של געגוע
וכיסופים, לומר לך, חסורת יקיר....
קולך הפוך, הזרוע המחבקת, החיוון, המבט הישיר כאילו חודר.
השאלה הנצחית מה קורה אחי ?
בוא נשב נברר, נראה מה אפשר לעשות.
הפרחים פורחים במלוא תפארתם ליד המצבה, ליד אבן המכסה.
העץ שלייד כבר גבוה כל כך, וANO עומדים זוממים מקיפים,
ומבקשים לדעת כבר 16 שנים,
למה ? וכל כך פתאומי הלכת, בלי להיפרד מאיש.
أنو נפרדים מלאה שקעה לעוזבם לא בקהל רם.
أنو אומרים לך רק, כי אין להшиб את אשר אין להшиб. נזכיר לך רק
[או מוטב שלא נזכיר] שורה קלשוי או בית משיר. ואם בלהט ליבך עוד
ניפגש – נכבה את האש. נצנן את החם הנודף מידך, ונשאירך בלבד.
הלא רק עברת לחדר הסמוך. מה שהיינו זה זה אנחנו מהווים עדין, הלא
מבקש אתה אבי, שנקרא בשם הישן והמור – חייב.

מבקש אתה – שנדבר עלייך באופן נינוח, כפי שתמיד נהנו. שלא נשנה את נימת הקול, ולא ניכפה חגיגות או צער.

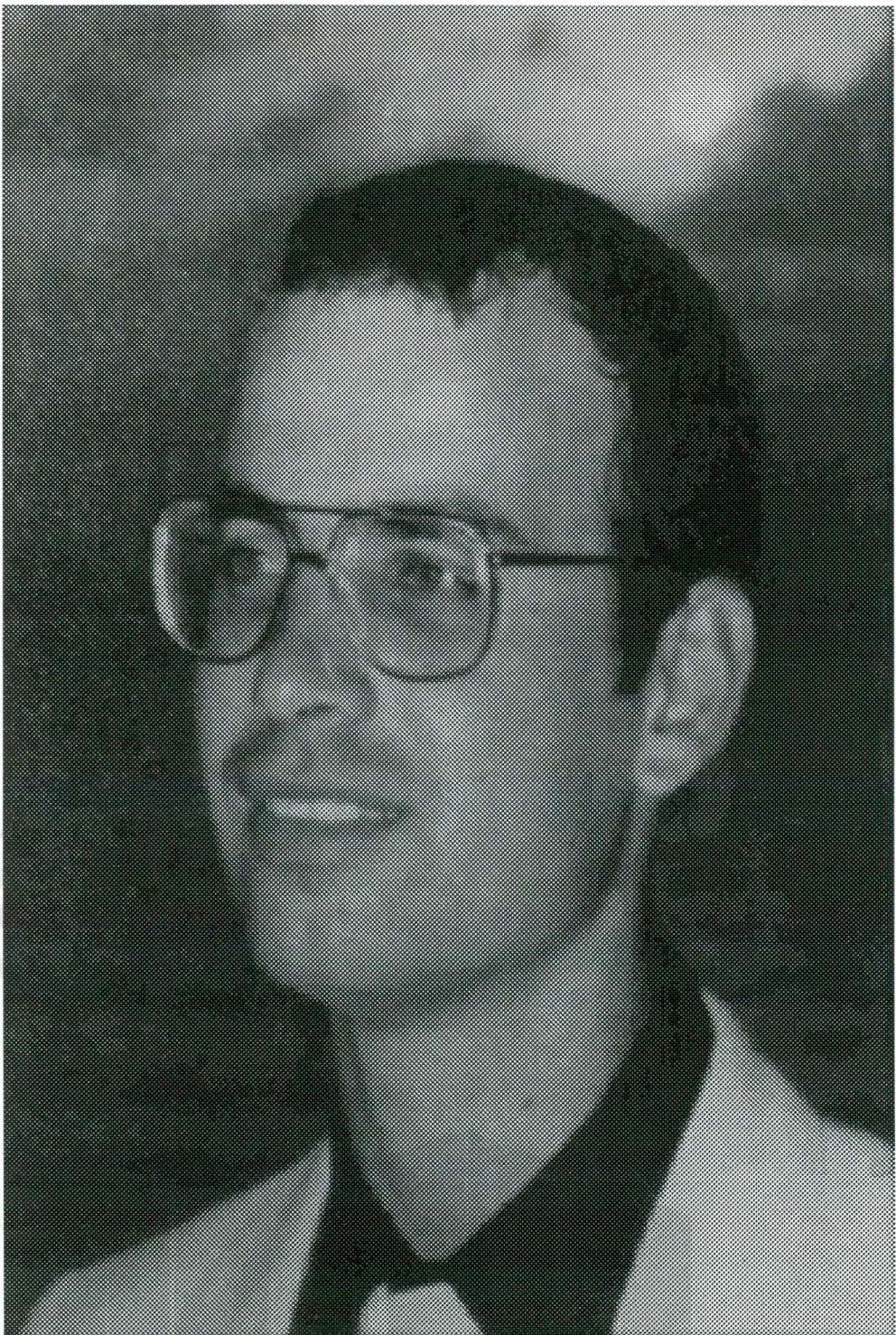
שנצהך כפי שנהנו תמיד, לבדיחות הקטנות שמהן נהנו תמיד.
להתפלל, לחיך ולהשוו עלייך, לחת לשימך להיות מילה תדירה בין כותלי
הבית, כפי שתמיד היה, לבטא אותו ללא הדגשת מיוחדת, מבליל להטייל
עליו צל.

חכים מלאים באותה משמעות כמו קודם, הם בעלי המשכיות.
מבקש אתה לא לצאת מחשבותינו, למרות שיצאת מטווח הראה.
אתה ממתין לנו למשך זמן מה, בקרבת מקום, מעבר לשינה, והכל כשרה.

יד לבנים - חדרה

חביב אבי חלפון בן ציונה ומשה חלפון

כ"ז באדר א' תש"י"ט 07/03/59
ז' באדר ב' תשמ"ד 16/03/84

נולד ביום
נפל ביום